

AVERTISSEMENT

Ce texte a été téléchargé depuis le site

<http://www.leproscenium.com>

Ce texte est protégé par les droits d'auteur.

En conséquence avant son exploitation vous devez obtenir l'autorisation de l'auteur soit directement auprès de lui, soit auprès de l'organisme qui gère ses droits (la SACD par exemple pour la France).

Pour les textes des auteurs membres de la SACD, la SACD peut faire interdire la représentation le soir même si l'autorisation de jouer n'a pas été obtenue par la troupe.

Le réseau national des représentants de la SACD (et leurs homologues à l'étranger) veille au respect des droits des auteurs et vérifie que les autorisations ont été obtenues et les droits payés, même a posteriori.

Lors de sa représentation la structure de représentation (théâtre, MJC, festival...) doit s'acquitter des droits d'auteur et la troupe doit produire le justificatif d'autorisation de jouer. Le non respect de ces règles entraîne des sanctions (financières entre autres) pour la troupe et pour la structure de représentation.

Ceci n'est pas une recommandation, mais une obligation, y compris pour les troupes amateurs.

Merci de respecter les droits des auteurs afin que les troupes et le public puissent toujours profiter de nouveaux textes.

Ives GARRIC

LA FLOR E LO NIVOLET

Revirada : Simòna Fenayrou
e sos estudiants

Fil d'Ariane Editor

Avertiment al legidor

En occitan, las nívols son del genre feminin. Per poder segre la dramaturgia de l'istòria originala, avèm presa la libertat de masculinizar quelques nívols. Aital encontraretz dins aquela peçòta nívols, nivolasses e nivolet.

La Flor e Lo Nivolet es la revirada a l'occitan d'una peçòta d'IvesGarric titolada La Fleur et Le Nuage, tirada del libre Théâtre de Nuages publicat per Fil d'Ariane Editor.

Autras obras de Ives Garric reviradas a l'occitan :

Una bòria en T.R.O.P, revirada de Joan-Loís Cortial, Edicions de Roèrgue

Una bòrda en T.R.O.P, revirada de Gilabert Narioo, I.E.O. de Pau

Pastorala per Roèrgue, revirada Maurici Andrieu. Se pòt telecargar sus internet :

www.yvesgarric.com

Totes dreches de revirada, de reproduccion e d'adaptacion estrictament reservats per totes país.

Far viure los mots...

Un autor apassionat de Natura, al còp poèta e òme de teatre, un tèxt que daissa parlar lo còr e dona la paraula a las nívols e a las flors, un país que poiriá èsser lo nòstre... Mancava que la lenga occitana per far viure los mots e revirar las situacions. I avèm travalhat, sosca que soscaràs, per passar del francés a l'occitan ... E traquet traquet, avèm capitat ! « La flor e la nívol » a espelit après fòrças discutidas e recèrcas menimosas dins los diccionaris e dins las memòrias. Un pauc cadun avèm fargat un tèxt ric d'expressions vièlhas e de tròbas espontanèas ont « vin de còrnha », « estòfich » o « aiga de ròsa » an trobada sa plaça entre cèl nivolós e tèrra seca del desèrt. Vaquí una ramadeta de mots a legir e/o a jogar per los amorooses de la lenga del país.

Simòna Fenayrou e sos
estudiants :

Jean-Pierre Abbal, Patrick Alcouffe, Yvette Balard, Josette Batut, Bernard Bes, Nicole Bordes, Evelyne Carnus, Arlette Delaure, Jean Fabre, Arlette Fraysse, Jacques Groen, Josiane Mortes, Marie-Astrid Prat, Georges Rozières.

La Flor e Lo Nivolet

LOS PERSONATGES

- *La Flor. Es roja e polida... ;*
- *Las Nívols, Los Nivolasses, de 1 à 13 ; Lo Nivolet 14.*
- *Un desèrt, bèl e sec...*

LO DECÒR

S C È N A I

A la debuta de l'accion, La Flor es sola ; se plora...

LA FLOR

- Fa tres meses qu'a pas plogut un degot... Malastrosament, lo cèl demòra blau coma la flama d'un fornèl de gas... E aquel emplastre de solelh m'asaga de contunh l'esquina amb son orre plomb fondu ! L'aire es tan sec que capitam quitament pas a trapar lo rosal, a punta d'alba, pel dejunar... De petals a raices, me sentissi tanplan fresca coma un titolàs de la una d'un jornal vièlh... Fa cinc jorns que totes las meunas resèrvas son agotadas... Lo primièr supermercat se trapa a uèch cents quilomètres... De segur, vau crevar de set ! Solide, me vau escanar !

*Sos gemècs se repetisson. Alara, al cap d'un momenton, s'ausís
aqueste repic cantat per un novèl vengut
que d'en primièr se vei pas...*

LO NOVÈL VENGUT, *en primièr, darrèr la cortina e d'una votz alunhada.*

- Aï i, Aï ò,
Soi ieu lo portaire d'aiga !
Aï i, aï ò, aï i, aï ò... (*contunha de canturlejar, a la chut chut*)
- Al ausir aquela cançon, la Flor comença de mostrar sa cara que, tot a
son tristum, aviá amagada amb las mans e fa veire
un estabosiment. Aprèp quelques segondas :*

LA FLOR

- Aquò i es ! Las farfantèlas que començan ! La set te fa perdre la rason, filheta ! Lèu veiràs cascadas ròsas, gisclets d'aigas mirgalhadas e davant d'estanquets de pertot !

Lo cantaire apareis. Es una gròssa nívol blanca (la sonarem, per la comoditat de la mesa en scèna, la nívol primièra).

Pòrta un asagador a la man. S'afana tot en canturlejant :

LA NÍVOL

• Aï i, aï ò,

M'en vau liurar los ferrats !

Aï i, aï ò, aï i, aï ò...

Aï i, aï ò, la pluèja,

Aquo's mon afar !

Aï i, aï ò, aï i, aï ò...

LA FLOR

- Non de non ! Los uèlhs me fan bimbaròlas ! Ai pas los uèlhs que me fan quatre ? Peçucatz-me ! Aquò's pas un miratge ! Es ben una nívol que vesi, aval, al pè del cèl ! Una brava nivolassa blanca, amb dins lo ventre mai d'aiga que me'n caldriá per beure, far lo tè e préner la docha pendent cent ans ! Lèu-lèu, la cal pas laissar escapar !
(Se bota las mans en pòrtavotz e crida la nívol) Òu, òu, sens vos comandar, venetz aicí ! Al secors ! Ajuda !

LA NÍVOL, *vertadièrament ausís pas res e contunha totjorn canturlejant*

- Aï i, aï ò,
Va tombar a ferrats !
Aï i, aï ò, aï i, aï ò... etc.

LA FLOR, *a la nívol*

- E ben, va plan ! Ne cròmpi ! Aicí la bona pluèja, se vos plai.
Òu ! òu ! òu ! *(Per ela)* Mas aquel ase se'n va ! Saique es un pauc sordanha ! Òu ! òu ! òu ! Al secors ! Ajuda !

LA NÍVOL, *còp sec s'arrèsta de canturlejar e se tanca*

- Me sembla qu'ai ausit cridar... Es estranh, al mièg d'aquel desèrt perduto...

LA FLOR, *per ela*

• Òsca, s'arrèsta ! Soi salva !

(A la nívol, en bramar e bracejar de mai en mai) Aicí ! Ajuda !

LA NÍVOL, *per ela*

- Qual sap çò que me vòl aquela flor roja que braceja coma un molin de vent ?
(Se serra de la flor) Polida floreta, quicòm vos fa besonh ?

LA FLOR

- Ai set ! A beure per l'amor de Dieu !

LA NÍVOL

- A beure... d'aiga ?

LA FLOR

Nani ! De champanha millesimat ! Amb una palha !

(*Per ela*) Aquela barricassa conflada d'aiga me vei crevar de set e me demanda çò que vòli beure ! (*A la nívol*) Òc, d'aiga ! Vos'n prègui, despachatz-vos. Ne pòdi pas mai !

LA NÍVOL

- Mas que... mas que...d'aiga... d'aiga...N'ai pas ieu d'aiga a vos balhar...

LA FLOR

- Una nívol sens aiga ! Seriá ben lo primièr còp ! Se vos plai, sens esperar, cambiatz-me en una bona pluèja plan fresca, un pauc d'aquela vapor d'aiga condensada que carrejatz e puèi galejarem tant que voldretz.

LA NÍVOL

- Regrèti mas l'aiga que trigossi es ja comandada. Me'n vau liurar una crana practica. La voldriái pas malcontentar.

LA FLOR, *suplicanta*

- Just una goteta per escanar pas de set ! Ò ! Dòna nívol, vos'n prègui ! Vos pagarai de mon perfum mai nolent...

LA NÍVOL

- De perfum... diantre ! Que volètz que ne faga ? Per crosar lo desèrt... De tot biais, la miá practica es fòrça menimosa. Exigís sa comanda al dedal prèp. E compte tengut del camin, ai just çò que cal.

(*Agachant la mòstra*) Desencusatz-me, me cal partir, i me cal anar. Ma practica es una espepissaira de primièra respièch a l'orari. Trobaretz-ben un'autra nívol per vos vendre un pauc d'aiga.

LA FLOR

- Te cresí ! Sètz la primièra nívol que passa dempuèi tres meses...

La nívol saqueja las espalas, amb una moninariá per far veire qu'es desolada mas que se'n chauta. Se'n va, sens se tornar virar, en canturlejant sa cançoneta.

LA FLOR, *rabiosa e desconsolada*

- Me vau morir ! E vos, seretz perseguida per non ajuda a planta en dangièr !

LA NÍVOL, *per ela, rifanhant, las dents sarradas*

- Es aquò ! Es tu, benlèu, que m'anaràs decelar quand seràs regda e seca coma un ròc...

Desapareis darrèr la cortina.

S C È N A II

LA FLOR, que s'estrema lo cap dins las mans e que se plora

- Aquela nívol èra ma darrièra escasença...

Un momenton aprèp subrevenon doas nívols : la segonda e la tresena.

Pòrtan tanben un asagador e sembla qu'an prèissa.

S'afanan tot en charrant.

LA NÍVOL SEGONDA

- Aquel desèrt n'acaba pas jamai ! Aquò's ben lo primièr còp que passi en pr'aquí...

LA NÍVOL TRESENA

- L'itinerari nòrd èra plen d'empachas. La torre de contròl a, per un temps, desvirat lo trafic aicital.

LA NÍVOL SEGONDA

- A bèles uèlhs vesent aquò destorbarà pas grand mond. I a pas degús de viu dins l'airal. Ni mai un'erbata...

LA FLOR, qu'a avisadas las nívols, d'en primièr sens o creire, las sòna de luènh amb fòrça bracejadas.

- Èp ! Èp ! Èp ! Ajuda ! Al secors ! D'aiga ! Ai set !

(Per ela) Es pas de creire ! Pas cap de nívol dempuèi de setmanas e ara tres de seguit ! Mas que siaguèsson mai aimablas.

LA NÍVOL TRESENA, risent

- Avètz perdit cara collèga ! I a pas un'èrba, disiatz. Mas una flor, òc ! E una de la votz tindarèla !

LA FLOR

- *(Per ela) Alentisson pas brica !*

(Cridant e bracejant) Èp, vosautras doas, alai ! Crèbi de set ! (Fa mina de beure a galet, puèi :) Gloglo ! Tchintchin ! Fai lum ! A la bona vòstra ! Venètz trincar ! Cossí me cal vos o dire ? S.O.S. ! Help ! Dins mon cap aluqui un fum de fusadas de perdicion !! Desenclavariái la balisa Argòs se n'aviái una ! Se solament aviái un miralhet, te vos cigalejariái los vistons ! Tot çò que voldretz, baste que m'ajudèssetz...

LA NÍVOL SEGONDA, trufarèla

- De que canta ? Saique i a pas degús per l'escotar, aquela domaisèla.

LA NÍVOL TRESENA, s'arrèsta e arrèsta la siá companha

- Chut ! Cala-te ! Escota... Seriá pas nosautras que sonariá, de còps !

LA FLOR, per ela

- Òsca ! S'arrèstan !

(A las nívols, cridant) Per l'amor de Dieu, d'aiga !

• **LA NÍVOL TRESENA, a sa companha**
Mas... Ausisses çò qu'ausissi ?

LA NÍVOL SEGONDA,
• Manca pas de topet, la dròlla !

Tòrnan partir.

• **LA FLOR, per ela**
Ò es pas possible ! Me van pas abandonar, elas tanben !
(A las nívols, suplicant) Una goteta ! Balhatz-me just una goteta per i chimpas las pòtas !
La vos pag...

• **LA NÍVOL TRESENA, a la seuna companha, en rifanhant**
Saique nos pren per de colportaires...

LA NÍVOL SEGONDA,
• O per de Sants Bernats, amb lo barralet...

D'ont mai se rison totas doas.

LA NÍVOL SEGONDA, a La Flor, de luènh
• Sorry, galineta, mas nosautras, saniquejam pas dins lo detalh !

LA NÍVOL TRESENA

• • Emplenar las piscinas, se volètz... Tornar far montar l'aiga dins las ribièras, los flumes e los pesquièrs... Entreténer las napas freaticas... Nòstra societat es especialisada dins los asagatges bèlles.

• **LA NÍVOL SEGONDA**
Fasèm pas dins l'ortalhatge !

• **LA FLOR**
A beure, nom d'una barrica !

• **LA NÍVOL TRESENA, l'escarnissent**
A beure ! Ai set !

Las doas nívols s'espetan de rire.

LA NÍVOL SEGONDA
• Ditz que vòl pagar... mas te vòli jogar que sap quitament pas çò qu'es un quasernet de chècs !

• **LA NÍVOL TRESENA**
Parlem pas d'una carta pagaira...

• **LA NÍVOL SEGONDA**
Dins aquel desèrt, soi solida qu'a pas solament la television !

• **LA NÍVOL TRESENA**
E aquela domaisèla voldriá que cambièssem de camin per ela !

LA NÍVOL SEGONDA

- Òc-ben ! Sonque per li servir tres gotetas d'aiga !

LA NÍVOL TRESENA

Sus un platèu, tant qu'i sèm !

LA NÍVOL SEGONDA

Amb de pèiras de glaç...

Rires

LA NÍVOL SEGONDA

- Mas se quitam pas de barjacar coma doas agaças, poirem pas capitlar...

LA NÍVOL TRESENA

Serià ben un mond de veire baissar lo rendement per una flor !

Sortisson

S C È N A III

LA FLOR que demòra sola

- Tròbi aquela mena de nívols valentas vertadièrament... vertadièrament imbevabla... o podèm ben dire, malastrosament ! N'ai la coròla tota revirada, la camba que se nosa e los petals rafits...

(*Un momenton*) La quita garganta serà lèu tan seca coma lo còr d'aquelas polidas dònás, aquò's pas res d'o dire. Ja ai los uèlhs tan secs que pòdi pas pus plorar.

(*Còp sec a l'escota*) Mas... mas... va plan, d'uèi lo vent s'es virat ! A mens que siá una ventadassa de sable, alai, que me vòla dessús ? Non pas ! Encara una brava nívol comola de bona pluèja ! La daissèm pas escapar. E tant que nos demòra un pauc de sava, tant qu'ai pas encara la pepida, cal ensajar d'èsser ambe ela mai persuasiva qu'amb las autras !

(*Se vira cap a la nívol e la crida*) Aicí ! Ajuda ! Una pissada, una, per la paura floreta que se passís !

LA NÍVOL QUATRENA qu'arriba e va cap a la Flor

Plèti, polida floreta ? M'avètz sonada ?

LA FLOR, dins un ailen

Lèu-lèu, per l'amor de Dieu, a beure !

LA NÍVOL QUATRENA

A ! (*Un momenton. Se grata lo cap*) Digatz-me, sens voler èsser curiosa... se demandatz a beure, es probable qu'avètz set ?

LA FLOR

Resumissètz perfièchament la situacion.

LA NÍVOL QUATRENA

- A (*Un moment. Contunha de se gratar lo cap*) Çaquelà, prendriatz ben un bocinon de quicòm...

LA FLOR

• Òc ! E puslèu un bocinon de quicòm que tanque la set...

LA NÍVOL QUATRENA

- A ! (*Se gratant lo cap de contunh, per ela, amb un sospir*) Moè... Soi plan embestiada !
(A La Flor) Vos agradaríá de beure d'aiga, benlèu ?

LA FLOR

• A tè, aquí una idèia ! Perqué pas ?

LA NÍVOL QUATRENA, *per ela*

• Macaci, qu'aquò's embestiant !...

(A La Flor) Que d'aiga justament, ieu n'ai una cisternada... Aicí ! (*Fa veire l'asagador*) Aquí l'avètz, al pè. Sufiriá d'alongar lo braç per ne trapar.

LA FLOR, *que ne'n pòt mai e para la man dusca a l'asagador*

• Alara, ne tiri !

LA NÍVOL QUATRENA, *recapta son asagador*

- Que nani, que nani, pauròta, es pas tant aisit qu'aquò ! Vos podètz pas servir aital !
(Per ela) Macaci, qu'aquò's embestiant !...

LA FLOR, *corroçada e bramant*

- E perqué ne pòdi pas aver d'aquela aiga ? Vos sètz totas ligadas per me daissar crebar de set ?

LA NÍVOL QUATRENA

- E ben, paura, es pas escrich sul papièr... Per vos balhar d'aquela aiga, me caldriá un papièr especial...
Macaci, qu'aquò's embestiant !...

LA FLOR

- De totas doas, soi ben ieu que soi la mai embestiada, non !

LA NÍVOL QUATRENA

- Paureta, coma vos compreni !
(Un moment) E disètz que crebatz de set ? A là là, quina asenada ! Mas quina asenada !
De mai, e, vos anatz rire : tota aquela aiga que carregi... imaginatz-vos que sabi pas de qué ne far ! Voè ! Se son enganats a la botiga : m'an mandada en çò d'una practica que ja n'aviá reçauput d'aiga ! Coma vos o disi, es aital !
(Un moment) Pr'aquò, qu'es embestiant ! A s'aviái sonque un papièr per vos ! Comprenètz ben que sens cap de papièr, ieu, pòdi pas far res.
Mas, digatz-me, i a benlèu quicòm a far...

LA FLOR, *que se reviscòla*

• Qui... quicòm a far ?

LA NÍVOL QUATRENA

- Òc-ben... Vos cal escriure al Burèu dels Asagatges ! En tres còpies, comprenètz, doblidatz pas subretot. Lo Director del Burèu dels Asagatges farà segre a la Division dels Aprovesiments que tornarà far segre al capmèstre de las liurasons. Es el que me signarà lo papièr ! Ieu, tanlèu que l'aurai, me ronzi vos liurar sulpic.

LA FLOR

Quant de temps caldrà esperar ?

LA NÍVOL QUATRENA

- Bòf... pòt èsser lèu fach... Ara, los servicis son pas gaire cargats. Te sabi, ieu... Cal comptar d'una quinzenada a tres setmanas. Pas mai de dos meses.
Ara, desencusatz-me, i me cal anar. Me caldriá èsser al Burèu dels Asagatges abans que clavèsson. Lor me cal demandar un autre papièr per dire d'escampar aquela aiga... Anem... Coratge. A lèu-lèu. De tot biais, se tòrni passar en pr'aquí, me vendrai far pagar un veirat.
Mas vos compreni, è. Soi plan d'acòrdi amb vos. Ça que la, tot aquò es un pauc embestiant !

(*Desapareis*)

LA FLOR, *tota sola*

- La Dòna se pòt pas bolegar lo det menèl sens un papièr especial. Mas per tirar al rainal, li podèm far fisança. A pas besonh de comandament ! Ai pas jamai vist una nívol dubrir aital lo virapluèja !
E ieu, de tot biais, contunhi de secar sul pè. Se vòli pas acabar dins un erbari d'aquí un parelh d'oras, me cal sul pic una brava rajada de sava dins las còstas. Ane, ane, filhòta, es pas lo moment de racar. Tant que lo nas me fumarà, demorarai.
(*Amb un virat d'uèlh*) Ara me sembla que de nívols s'amolonan de pertot, pièger qu'una fin de dimenjada sus l'autopista ! Entre totas n'i aurà ben una que me salvarà...

Sortisson

S C È N A IV

D'aquí enllà, quelques nivolasses dintran ; fan que passar a la lèsta, amb las replicas que seguissón :

LA FLOR al Nivolàs n° 5 que s'afana

- Bonjorn, Sénher nívol, me sòni Floreta. Dempuèi una setmana ai pas begut res. Me vau escanar de set. Auriatz un glopet d'aiga per ieu ?

LO NIVOLÀS 5, *despacient*

Ai pas léser !

LA FLOR al Nivolàs 6 qu'a preissa tanben

- Bonjorn, Sénher Nívol, me caldriá un bocin d'aiga per crebar pas de set...

LO NIVOLÀS 6, *d'un tira-te enrè escarta la flor*

Ai ja donat !

LA FLOR al Nivolàs 7

- Bonjorn Dòna Nívol... Asiratz pas las flors ? Se vos podiái manlevar un pauc d'aiga per me salvar la vida !

• **LO NIVOLÀS 7**

Avètz pas qu'a travalhar !

(E sortís)

• **LA FLOR en trantolar d'una votz aflaquida a la Nívola 8**

Se vos plai, per beure !

• **LO NIVOLÀS 8 se revira trufaire.**

Una cogorda vos agradariá ?

• **LA FLOR reviscolada, para los braces plena d'esper**

Ò iès !

• **LO NIVOLÀS 8**

E ben, agachatz-vos !

E sortís en s'espesar de rire

LA FLOR, a mand de s'estavanir, al Nívola 9

- Sénher Nívola, per l'amor de Dieu, un pauc d'aiga... sonque tres gotas, o vos prègui !

LO NIVOLÀS 9, s'arrèsta un momenton, se furga las pòchas

- Pecaïre, ai sonque una brava ramada. E de segur, i a pas degús aicí per me far de moneda. Desolat ! (*Se tòrna encaminar e per el*) Tot plan pensat, me caldrà pas emblidar d'asagar las flors en tornant a l'ostal...

LA FLOR, a mand de s'estavanir, al Nívola n°10

- A...a beure !

LO NIVOLÀS n° 10, amb un revira-te en lai a la flor

- Òc ben...va plan ! Me tornaretz pas colhonar !

LA FLOR

- D'... d...aiga... per...

S'estavanís.

LO NIVOLÀS n° 10, que s'arrèsta un momenton e tòrna partir.

- Quina farcejaira ! Que fariá pas per se far veire ! Que fariá pas per engarçar lo mond !

*Sortís en saquejar las espatlás.
La Flor demòra ajaçada pel sòl.*

S C È N A V

Las Nívols n° 11,12,13, que volan amassa, arriban en charrant.

LA NÍVOL nº 11

- Tè...una flor, aval !

LA NÍVOL nº 12, se sarrant de la flor.

- Es pas plan crana !

LA NÍVOL nº 13

- Sembla seca coma un estòfich al mièg del desèrt !

Se rison.

LA NÍVOL nº 12

- Polsa encara.

LA NÍVOL nº 13

- Mas se beu pas ara un brave còp, farà lèu las telas !

LA NÍVOL nº 12, se tornant encaminar.

- Li portarem una corona.

Se rison. Puei :

LA NÍVOL nº 11

- E gojatas... ai una cansoneta per ela :

(Entona :) L'aiga de ròsa te farà morir filhòta,
 L'aiga de ròsa te farà morir,
 Ne te cal pas beure d'aquela aiga,
 D'aquela aiga,
 Te cal beure un còp d'aquela aiga de vin.

Sortisson totas tres, cantan e rison.

S C È N A VI

Traquet-traquet arriba Lo Nivolet nº 14. Parpalholeja. Parla solet e pren lo temps de remirar lo país.

LO NIVOLET nº 14, esbalausit

- Quina meravilha, aquel desèrt ! Wonderfull ! Bellissimo ! Wunderbar ! Totas aquelas colors, aqueles rossèls, castanhhs, iranges, burèls e violets que s'espandisson sens fin, jos l'azur del cèl ! Quin encantament !

(S'arrèsta, inspira a plen nas)

Sentís bon la sabla cauda ! E aval, aquelas montilhas doças coma de popas ! Jamai ai pas subrevolat un país tant embelinaire !

(Se tòrna encaminar, soscaire).

Demorariá ben aíci, ieu, se se podiá. Segur, son pas los cantons de cèl a vendre o a logar que mancan. Malastrosament los pichons trabalhs d'asagatge son pas gaire espesses en pr'aquí. E crenti de poder pas trobar un pretzfach dins l'airal.

(Sulpic, se tanca, intrigada. Saufina.)

Umm ! Sentís bon ! Quina nolença ! Óm diriá ... mas non, es pas de creire.

(Contunha a saufinar)

Sembla pr'aquò la sentor d'una flor !

(Contunha de saufinar, se sarra dapasset de La Flor qu'a pas encara vista.) I a quicòm que truca. Aquela sentor sembla venir d'aicí. Umm ! Un perfum celestial. Serián pas los efluvis d'un oasi ?

(Fa quelques passes. Còp sec, descubrís La Flor totjorn estavanida pel sòl. Buta un cridal.)

Ò Jèsus ! La malurosa. Li cal d'aiga, vitament. Vejam...

(Febril, sortís de la pòcha una mena de calculeta e pica d'aviat sul clavièr.) Alara, desenclavi la pluèja d'urgéncia.... Quin programa causir ? Anem : « Ramadeta » per començar.

(Amb un asagador, s'afana a rafrescar La Flor.)

Los petals son un pauc rafits, mas La Flor es encara fresca. Vòli creire qu'es pas trop tard.

(Un momenton)

Bolega pas. Cal ensajar un programa mai fòrt.

(Tòrna picar sul clavièr.)

Pica aicí, pica ailà : « Ramadeta de prima ». La caldriá pas negar.

(E tòrna asagar La Flor. Aprèp una seconda...)

Òsca ! S'es bolegada !

LA FLOR *durbis l'uèlh, encara assucada*

- Tè ! Vaquí la pluèja ! E ieu que voliái espandir la bugada !

LA NÍVOL 14, *se risent*

- A te prometi ! *(Un momenton)*
Cossí fan totes ! Jamai contents ! Se solelha, vòlon de pluèja e se plòu, vòlon de solelh !!!

LA FLOR, *que se reviscòla.*

- Ont... ont soi ? E... cal sètz vos ?

LO NIVOLET 14, *risolièr*

- Soi ieu lo servicial ! Me sembla qu'aviatz una pichòta set... Vos soi vengut liurar... Benlèu, tornariatz préner çò meteis ? Aimairiatz pas mai vos abeurar de vin de còrnha ?
La tòrna asagar.

LA FLOR, *que tòrna préner los esprits*

- I soi... Me soveni... Eri prèsta a m'escanar de set. E sètz vos que... que... que...

LO NIVOLET 14, *d'un gèst, li fa pèrdre lo lec*

- Vòli creire, al mens, qu'avètz pas trobada aquela ramadeta trop fresca. Duèi, ai volat pro naut e amont fasiá pas caud.

LA FLOR, *de li sautar al còl*

- Sètz mon salvator!

LO NIVOLET 14

- Doçamenton... Ai sonque aguda la bona idèa de venir veire la sabla cauda de pus prèp.

LA FLOR

- Cossí vos mercejar ?

LO NIVOLET 14

- Ò, per un còp qu'ai pogut ajudar qualqu'un !

LA FLOR

- Sètz tràp modèst. Vos voldriái pas destorbar mai : sabi plan cossí sètz afanadas, vosautras, las nívols, amb totes aqueles mercats als quatre vents, totas aquelas pachas...
(*Sortís un botelhon de la pòcha e lo li balha*) Mas abans de vos en tornar, fasètz-me l'amistat de préner aquel pichon present. Aquel perfum, es ieu que l'apresti. Me'n tornaretz parlar !

LO NIVOLET 14, en durbissent lo botelhon e sentiguent lo perfum.

- Umm ! Es vòstre perfum que m'oффrissètz ! Ont que siá, me farà sovenir de vos. Sètz tan polida. Embaumatz talament.

LA FLOR, s'enrogissent (tan que se pòt far, compte tengut de sa color naturala.)

- Vos atardivèssetz pas mai. Voldriá pas que, per ma fauta, lo patron vos repotègue.

LO NIVOLET 14

- Lo patron ? (*Se ritz*) Per n'aver un, caldriá que me pesquèssi un travalh !
(*Amb tristum*) Fins ara, degús m'a pas jamai sonat. Totes me trapan longanha, somiaire, pesca-luna e margamassa ; dison que maganhi, que gasti la besonha, qu'escampi la pluèja cossí que siá. Me dison tot còp « parpalhòl », tot còp « sorreta dels paures ». Que volètz : quand vesi una creatura - planta, bèstia o ôme - que a set, li pòdi pas dire non, a mai agèsse pas lo sòu. Òc ben, dison que vali pas gaire...
(*Aprèp un momenton, a espigar La Flor*) Ara tornatz préner color. Vos meissi un pauc d'aiga. (*Asaga la flor tot en parlar*) Aquel rotge vos va fòrt plan. (*Dins un buf*) Sètz doça coma una cerièira, fresca coma lo coralh, umila e gaujosa coma una rosèla pel blat, crana coma la cresta del gal, languissona coma lo solelh colc...

LA FLOR

- (*Se ritz*) Cossí o disètz ! (*Un momenton*) Las colors, sabètz, de las flors es lo secrèt...
(*Encara un momenton*) Mas i pensi... (*Sortís un carrat de tèla ròsa estremat darrèr una pèira*) Aquela pèça, soi ieu que l'ai tintada.
(*Ne vestís Lo nivolet*) Vos farà un polit vestit !

LO NIVOLET 14, dins un buf

- Vos vau manlevar un bocin de vòstra polida mina...

LA FLOR

- Anem, vos cal partir ara... Vos atardivèssetz pas : poiariatz patir de la calor de la sabla...

LO NIVOLET 14, còrdolent

- Avètz rason : m'es pas possible de demorar totjorn al pè de vos. Las nívols son per caminar dins lo cèl... Entre las flors, son tristum, nèblas e fums.

(*Se'n va moquet, traquet-traqueta*)

LA FLOR :

- Amont naut, seretz ara Lo Nivolet Ròsa... Lo Nivolet del bonur... lo que lèva la set a las flors sens lo sòu...

LO NIVOLET RÒSA, sorisent

- Far veire la vida en Ròsa...aquí un mestièr que m'agrada a mai siá pas plan pagat !

Se rison totes dos. Fan un signe de la man. Lo Nivolet sortís.

FIN

Rampèl linguistic : avèm presa aici la libertat de masculinizar quelques nívols a mai en occitan las nívols sián del genre feminin.

*Tous droits de traduction, de reproduction, d'adaptation
et de représentation réservés pour tous pays.*

*Mention d'auteur et de traducteurs impérative
sur tout document, affiche, annonce dans la presse, etc.
se rapportant à cette pièce.*

*Toute représentation publique doit faire l'objet
d'une déclaration à la Société des auteurs et compositeurs dramatiques
(représentée dans les départements par la SACEM).*